Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare, Târgulŭ Inului Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ.

Birourile de anunciurĭ:
Braşovŭ, piaţa mare, Târgulŭ Inului Nr. 30.

Inserate mai primescŭ în Viena *R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), H. Schalek, Alois Herndel, M. Dukes, A. Oppelik, J. Donneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner.*
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LVI.

„Gazeta" ese în fiă-care-ḑi

Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe anŭ.

Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 francĭ.
Se prenumără la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.

Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
a administraţiune, piaţa mare, Târgulŭ Inului Nr. 30 etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 74. Braşovŭ, Lunĭ-Marţĭ, 6 (18) Aprilie 1893.

Alegerea de Metropolitŭ.

Braşovŭ, 5 Aprilie v.

Scriemŭ rêndurile de faţă sub impresiunea, ce amŭ primit'o din raportulile despre alegerea de Metropolitŭ săvêrşită ierĭ la Blaşiu.

Prin atmosfera înăduşitóre încărcată de miasmele stricăcióse ale spiritului contrarŭ bisericei şi caracterului ei, străluce éraşĭ o radă puternică plină de lumină, o radă de speranţă şi de credinţă în viitorŭ: *consciinţa naţională a clerului românŭ unitŭ.*

N'a fostŭ în stare absolutismulŭ, ce domnesce în biserică, n'au fostŭ în stare principiile străine, lăţite sistematicŭ în sînulŭ ei, să clatine devotamentulŭ acestui clerŭ pentru aşeḑămintele străvechĭ răsăritene ale bisericei şi pentru independenţa ei, n'au fostŭ în stare să sguduie iubirea şi credinţa lui cătră némulŭ românescŭ.

In mânia tuturorŭ piedecilorŭ şi a tuturorŭ uneltirilorŭ duşmane, fâlfâie încă stégulŭ bisericei naţionale.

In „manifestulŭ", ce l'a datŭ sinodulŭ electoralŭ, arătândŭ dorinţele ce le are şi condiţiunile ce le pune viitorului capŭ alŭ Metropoliei de Alba-Iulia, se esprimă nestrămutata voinţă a clerului de a susţiné biserica naţională, de a îndrepta relele, ce se iviră în sînulŭ ei şi de a-o apĕra cu tótă resoluţiunea.

Nu voimŭ să cercetămŭ aḑĭ decă şi întru câtŭ punctele acestui *Manifestŭ* cuprindŭ tóte gravaminele, cele mai urgente, ale clerului şi poporului românŭ unitŭ. Ajunge că printr'însulŭ s'a datŭ espresiune viuă în faţa lumei sentimentelorŭ naţionale şi de independenţă ale clerului.

Constatămŭ acésta ca unŭ semnŭ fórte îmbucurătorŭ pentru viitorŭ, căcĭ ne dă speranţa, că clerulŭ nostru unitŭ, învĕţândŭ din păţaniile trecutului, va fi în viitorŭ cu mai mare băgare de sémă la controlarea paşilorŭ mai marilorŭ sĕi în interesulŭ păzirei şi apĕrării drepturilorŭ şi aşeḑămintelorŭ bisericei precum şi a caracterului ei românescŭ.

Şi la alegerea persónelorŭ, ce au fostŭ candidate pentru postulŭ de Metropolitŭ, s'a datŭ pe faţă marea îngrijire, de care este stăpânitŭ clerulŭ, ca nu cumva frênele guvernării bisericei s'ajungă în mânĭ nesigure, nevrednice şi neromânescĭ.

Cei ce au fostŭ onoraţĭ şi înălţaţĭ prin încrederea preoţimei române unite, sci-vorŭ déră, că nu este reversalŭ pe lume, care să pótă rĕsturna reversalulŭ, ce li-se impune cu putere elementară prin voinţa clerului şi a poporului credinciosŭ.

Luptătorii pentru legea strămoşéscă şi independenţa naţională a Metropoliei române de Alba-Iulia vorŭ câştiga nouĕ speranţe şi nouĕ încuragiare din enunciaţiunile demne ale clerului archidiecesei şi ale clerului din celelalte diecese, care a luatŭ parte la alegere, enunciaţiunĭ cuprinse în manifestulŭ primitŭ şi aclamatŭ de sinodŭ.

Merită laudă clerulŭ românŭ unitŭ şi mai vêrtosŭ clerulŭ ruralŭ, care prin purtarea sa în spiritŭ naţionalŭ a datŭ minciună tóte preḑicerile duşmane şi ne-a făcutŭ să vedemŭ şi să ne convingemŭ, că preoţii noştri uniţĭ, urmaşii lui Clainŭ, Şincai şi Maiorŭ, nu vorŭ să se dea îndĕrĕtŭ, ci suntŭ firmŭ hotărîţĭ a merge şi în viitorŭ cu crucea în fruntea poporului românŭ.

O pornire bună şi salutară a luatŭ erĭ sinodulŭ electoralŭ din Blaşiu. Dea ceriulŭ, ca ea să fiă mai norocósă şi mai însemnată în consecinţele ei practice decum au fostŭ pornirile bune dela 1852 şi 1868!

Lăsămŭ să urmeze raporturile, ce le-amŭ primitŭ ierĭ şi aḑĭ despre decursulŭ alegerii de Mitropolitŭ.

Blaşiu, 15 Aprilie 1893.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.")

Alegĕtorii din archidiecesă şi diecesele Gherlei şi a Lugosului, erĭ la 4 óre după amiéḑĭ, s'au întrunitŭ într'o conferenţă prealabilă, sub presidiulŭ canonicului Iosifŭ Hossu, Dr. Bunea, secretarulŭ capitlului, după ce accentuéză mai multe gravamine şi după ce îşĭ espune temerile sale, relativŭ la autonomia şi dreptulŭ de alegere alŭ bisericei greco-catolice, face propunerea, ca conferenţa să enunţe, că mai întâiu, alegĕtorii din archidiecesă să încerce a face o probă de votare şi apoi resultatulŭ să-lŭ comunice în ḑiua următóre conferenţei, ce se va ţiné, şi atuncĭ toţĭ alegĕtorii să facă o nouă votare de probă şi cei ce vorŭ eşi din acea votare, să fiă candidaţii alegĕtorilorŭ.

Ioanŭ V. Russu, protopopulŭ din Sibiiu crede, că cestiunea autonomiei bisericei greco-catolice este mai importantă chiar şi decâtŭ însuşĭ actulŭ de alegere, fiind-că înainte de asigurarea dreptului străvechiu alŭ bisericei greco-catolice, tótă alegerea devine ilusoriă, — de aceea d-sa, cu date istorice şi autentice, arată periculŭlŭ celŭ mare, ce ameninţă aḑĭ, ca dóră nicĭ odată, biserica greco-catolică, ca biserică română şi naţională, şi conjură pe alegĕtorĭ, între vii aprobărĭ, ca mai înainte de tóte să facă paşĭ pentru a arăta lumei îngrijirea ce ne pasce şi dreptulŭ ce noi îlŭ pretindemŭ, cum au pretinsŭ totdéuna antecesorii noştri.

Ne spune, cum se îngrijeau predecesorii noştri la tóte alegerile de mai înainte şi care era dorinţa şi pretensiunea lorŭ, basată pe acte publice şi sancţionate.

Cu viue colorĭ descrie, cum clerulŭ şi poporulŭ bisericei gr. cat. a pretinsŭ totdéuna să fiă archiereulŭ pe care-lŭ punea în fruntea bisericei şi cum sinódele electorale, formulau condiţiunile lorŭ, înainte de actulŭ de alegere.

Dreptŭ aceea, avêndŭ în vedere, că biserica greco catolică astăḑĭ este atâtŭ de ameninţată, apoi considerândŭ, că de unŭ timpŭ încóce în biserica gr. cat. s'a încuibatŭ unŭ spiritŭ de totŭ străinŭ firei, obiceiurilorŭ şi aşeḑămintelorŭ nóstre bisericescĭ, propune, ca conferinţa, mai înainte de tóte să formuleze éraşĭ dorinţele, gravaminele şi pretensiunile sale, cum a făcut'o şi la alte ocasiunĭ.

Conferinţa a ascultatŭ cu mare atenţiune espunerile d-lui I. Russu şi după aprobărĭ generale, a alesŭ o comisiune constatătóre din 12 alegĕtorĭ, carĭ să formuleze actulŭ din cestiune.

Revenindŭ conferenţa la propunerea lui Dr. Bunea, a decisŭ, ca în ḑiua următóre, adecă astăḑĭ, archidiecesanii să facă o probă de votare şi apoi votarea generală să urmeze după aceea. După cum amŭ aflatŭ, comisiunea pentru redactarea gravaminelorŭ, dorinţelorŭ şi a pretensiunilorŭ alegĕtorilorŭ, a redactatŭ proiectulŭ.

Conferinţa alegĕtorilorŭ din archidiecesă încă s'a întrunitŭ şi după lungĭ desbaterĭ a făcutŭ probă de votare. Resultatulŭ votărei este, că au votatŭ 96 alegĕtorĭ. Unŭ votŭ s'a nimicitŭ, fiindŭ mancŭ. — Episcopulŭ Lugoşului a căpĕtatŭ 95 de voturĭ, éră Ioanŭ Micu Moldovanŭ, canonicŭ 95 de voturĭ, Dr. Grama a căpĕtatŭ 57 de voturĭ, I. V. Russu 26, éră celelalte voturĭ s'au datŭ la mai mulţĭ. Episcopulŭ Ioanŭ Szabo, din Gherla, n'a căpĕtatŭ decâtŭ singurŭ unŭ votŭ.

De altă parte alegĕtorii din diecesa Gherlei încă au ţinutŭ aḑĭ o conferenţă, fără ca să aducă vre-unŭ conclusŭ.

Peste totŭ, între alegĕtorĭ s'au observatŭ marĭ nedumerirĭ şi până în momentulŭ când scriu aceste şire, domnesce o îngrijire mare, că ce va fi mâne, în ḑiua alegerei, nefiindŭ alegĕtorii nicĭ disciplinaţĭ şi nicĭ orientaţĭ deplinŭ, cum să purcédă.

După améḑĭ, alegĕtorii şi publiculŭ au intratŭ în biserica catedrală şi după finirea rugăciunilorŭ îndatinate, canoniculŭ I. Micu Molovanu, după ce espune scopulŭ întrunirei, în cuvinte căldurése bineventéză pe alegĕtorii întruniţĭ şi face propunerea, ca să se alégă o comisiune, care să învite la şedinţă pe comisarulŭ reg. — căcĭ episcopulŭ Mihaiu Pavelŭ era de faţă.

Până comisiunea s'a dusŭ să învite pe comisarulŭ reg. Br. Samuilŭ Iosika, alegĕtorii au predatŭ credenţionalele.

La 4 óre după améḑĭ, a sositŭ şi comisarulŭ regescŭ, primitŭ cu aclamărĭ de „să trăéscă", ocupândŭ locŭ la stânga episcopului Pavelŭ.

Preşedintele Mihaiu Pavelŭ în scurte cuvinte arată scopulŭ şedinţei, că adecă Maiestatea sa a *concesŭ*, ca şi altădată, ca scaunulŭ metropolitanŭ să se *complinéscă* prin alegere, — dreptŭ aceea, învită conferenţa pregătitóre, ca după usulŭ de până aci, să alégă notarŭ generalŭ. La propunerea vicariului I. Popŭ se alege cu aclamaţiune Dr. Aug. Bunea.

A urmatŭ apoi verificările. La verificarea secretariului capitularŭ, episcopulŭ M. Pavelŭ a adusŭ la cunoscinţa alegĕtorilorŭ, că ministrulŭ nu a încuviinţatŭ, ca secretarulŭ capitularŭ să pótă avé votŭ la alegere.

Canonicul I. Micu Moldovanu arăta, că şi în trecutŭ, secretariulŭ capit. a fostŭ primitŭ cu dreptŭ de a vota. După o discusiune óre-care, conferinţa se *rógă* de d-nii comisarĭ reg., ca pe cale telegrafică, să céră dela ministru să se învoiéscă la aceea, ca şi secretariulŭ capitularŭ să aibă dreptŭ de a vota. — Telegrama s'a şi espedatŭ.

Au urmatŭ apoi verificările. S'au verificatŭ cu totulŭ 204 alegĕtorĭ.

Corespondentulŭ.

*

Blaşiu, 4 (16) Aprilie 1893.

(Raportŭ specialŭ alŭ „Gaz. Trans")

Gréua situaţiune, în care se află astăḑĭ biserica română unită, a deşteptatŭ seriόse îngrijirĭ în sînulŭ părinţilorŭ memorabilului Sinodŭ electoralŭ, ce s'a ţinutŭ la Blaşiu în ḑilele de 15 şi 16 Aprilie n. c.

Unii din ei, printre carĭ câţiva mirenĭ fruntaşĭ, se adunaseră aicĭ încă de Joi, 1 (13) Aprilie, ér Vinerĭ numĕrulŭ acestorŭ óspeţĭ ajunse deja la o cifră suficientă pentru de a puté ţiné împreună o conferenţă confidenţială, alŭ căreia sufletŭ a fostŭ prea demnulŭ şi venerabilulŭ protopopŭ alŭ Sibiiului *Ioanŭ V. Russu.*

Scopulŭ acestei conferenţe confidenţiale, — la care au luatŭ parte ca privitorĭ şi câţiva fruntaşĭ mirenĭ, — a fostŭ, de a se lua tóte mijlócele posibile de precauţiune, pentru a asigura interesele de autonomiă şi independenţă ale bisericei române unite.

Conferenţa de Sâmbătă, deşi mai restrînsă, va rĕmâné însĕ remarcabilă în analele istoriei nóstre bisericescĭ prin momentuosulŭ conclusŭ, de a se arăta printr'unŭ *manifestŭ* dorinţele şi postulatele clerului şi ale poporului bisericei române unite, în ceea ce privesce posiţia, ce are să o ia viitorulŭ Metropolitŭ pentru conservarea şi eluptarea drepturilorŭ de autonomiă şi independenţă ale bisericei.

Cu redigiarea acestui manifestŭ s'a însărcinatŭ o comisiune de 12 inşĭ, în persónele d-lorŭ: Ios. *Hossu*, canonicŭ; *Barboloviciu*, vicarulŭ Silvaniei; Dr. I.